

Atănci Iosifă părăsi cetatea Memfis, se întoapse în Isdea, și se așeză la Nazaretă, nepotră ka să se înmplinească și ceilă altă kavântă totă altă a celorăi profetă:

„Emlă va fi nămită Nazareana și.”

Kândă a ajunsă la Nazaretă, domnezească copilă — se mai zicea încă — a mai făcută o tăzime de alți minuni.

Asta după, se zicea că într-o zi de sărbătoare, Iisus se juca că alii copii lărgă un râuleț pe care să-lărgă precreștina că din albia lui, să facă săvârșitoră mici, și că Iisus făcuse, ne spunea săvârșitorii sălăi doar spre zevă păsărele de pămîntă care părea că era.

Atănci, în Isdea trecea și zise:

— Cum căzătorii să despredește astă-felă zioa de sărbătoare încă să lăkreze că deținute talie?

Atănci copilă Iisus pesență:

— Eș în lăkreză, și zidescă!

Și după ce își întinse măcela, zise:

— Păsări, săvrați și căntați!

Înăuntru păsăriile toate își lăzară sborulă chirindă; și căci că înțelegă lîmba păsăriilor ne încredințează că căntarea lor nu e altă ca cea de cățeluș laude Domului.

Într-o altă zi Iisus se juca că mai tăzui copii ne terădua unei case, și fiindă că ne căndă se juca, se înțelegea că nu ne alii, se întâmplă că vînă din copii să kază de ne casă, și să moară. Atănci